

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל
מרכז הקואופרציה - המחלקה לחינוך

גמנסיה גורדון

בפיקוח ציבורי

ומשכת ההרשמה

לכיתות

ששית(י'), שביעית(י"א) ושמינית(י"ב):
במגמת: הומניסטית, ריאלית וביולוגית
לפי תכניות משרד החינוך והתרכות

* מורים אקדמיים מנוסים * קרן כספים רחבה
* חניכים לחינוך משלים * אספקת ספרים חינם

התיעוצות פדגוגית והרשמה: גמנסיה גורדון, תל-אביב,
רחוב גורדון 53 פינת רחוב ריינס, טלפון 248514, כל
יום, בין השעות 14.00-8.00.

גמנסיה גורדון

במה
עולים
לירושלים?

ביאגדו
עולים
לירושלים!

תזכיר

★ **וולפונה** (הבימה) סטפן צוויג
(עם ז'ורז' רומן) עיבדו את מחזהו של בן
(בנימין) ג'ונסון, בן תקופתו של שקי
ספיר, שחיבר את השועל **וולפונה** שלו
לפני כ-369 שנה. דויד ויליאמס (מנהל
לה האמנותי והמיובא של הבאמה) ביים ללא
כל השראה הצדקה בימתיים, קומדיה מיו
שנת זו על פני תפאורעה פרובינציאלית של
אחד **אדריאן ווקס**, אף הוא, כמובן,
אנגלי. **מישא אשרוב** מחספס, צעקני
והולגארי, **ישראל בכר** מגוחך, נחוב
כוכמן מעורר רחמים, **ציפורה קרינר**
בלתי משכנעת, **נסים עזיקרי** מנהל את
העניינים לא **מוסקה** **זבוב** אלא כשור
על אמת: **רפאל קצ'קין** **קצ'קין**
(יו) עורב ערמומי; יוצר דמות בלתי-רגילה,
של כילי, בשל מיחשק מחושב-מלוטש ושי
ליטה מופלאה בקולו ורמיח אבריו.

מלאכותי, הפך בבימויו הבכור להצגה בתור
לית, בלתי מזיקה אך בלתי מרתקת כמצור
פה. העיצוב החינולי של **אריק סמית**
נאה (רק חבל שלא נמצא פיתרון מוצלח
יותר להצגת הזמיר החי מאשר פוחלץ
מסויבל, שלא יוכה לאימוץ הילדים). ביצר
עם של שלושת השחקנים: **אבנר חזי**
קיהו אנמי, **יוסי גרבר** מצועצע,
עליזה יצחקי בלתי תואם לדמות.

★ **כלאדם** (בחאן הירושלמי) הצ'י
גה יפהפיה המושחתת על מחזה-מוסר מאת

קצ'קין ב"וולפונה"

★ **ליזיסטרטה** (הקאמרו) **אריכי**
טופאנס המיסכן, **עודד קוטלר** עיבד
וביים ללא כל התחשבת את יצירתו הק'
לאסית (לפיה בכריות הנשים על מרד מיג'
כדי לשכנע את הגברים לשים קץ למלחמות)
וכימעט שלא הותר ממנה זכר, הכחנה
היתה ליצור מחוזמר אך לא היה לכך כל
כיסוי. המוסיקה אומללה. הכוריאוגרפיה לא
קיימת. המישחק בלתי מהוקצע ומבולגן.
הופעתה של **אורנה פורת** בתפקיד ה'
מרכזי מוכירה (להבדיל) **ליזה דוליטל**
(גיבורת גברית הנאווה) שאינה יודעת לשיר
ולרקד, לכן אחרות עושות זאת במקומה.

★ **אבק הארגמן** (התיאטרון הקאמ'
ר) למחזה האירי **שון אוקייפי** יש מח'
זות טובים מזה, אך גם בהם לא חסר הר'
בה אבק. כדי לביים ללא כל השראה וב'
חוסר אונים משוע, יצירה לאומנת כמו'
פיטית זו, לא היה צריך להטריח מאנגליה
את **ג'פרי ריבס**. וכדי לא להתייחס ככור'
בר ראש אל התרגום המיוחד במינו, חבל
היה להטריח מתרגם **כלנסים אלזני**.
אבנר חזיקיהו חוזר על עצמו במיק'
ציעות שיגרתיות. **זאב רווח** נשמע מרוק'
לם. **אכרהם מור** מתמודד בגבורה אך
לריק, עם דמות פוחלצית. **אלברט כהן**
מקונו מדי. **יוסי גרבר** מפריז. **שודי**
מית ירון ויעד **דריאנוב** בלתי משכי
נעות מכל המובנים.

בידור

★ **קטשופ** (מרתף קולנוע פאריס,
תל-אביב) "המלחמה האחרונה. המלחמה ה'
אחרונה. / מפני שכבר לא יכולים / אז
עוד מלחמה אחרונה בהחלט. / ומי שימות
בה יידע למה מת. / ומי שיחיה בה יחיה
כבר לעד. / אז עוד מלחמה אחת בלבד."
שרים תיקו ריוו, **שמעון לביארי** ו'
קובי רכט בקאברט סאטירי שחסרונו
הורגש, מאת **הנרד לוינ** בבימויו של אחיו
דויד. ההומור המחוספס והבצוע העסיסי
מצליפים בהיסוס מה בישראל, בערבים וב'
מתחכים למיניהם, כדוגמת **גונאר יארינג**.

★ **שא, שא, דער שדום נייט** ...
(התיאטרון דסאטירי ביידיש) **שמעון**
דזיגאן אינו מצליח לטבע בחומר ה'
מימי הרדוד של תוכניתו האחרונה; כישי
רונו וחיוניותו עומד מ הרבה מעליו. הקר'
מיקאי **זיגמונד סאוויץ** (במיוחד בקטע
יידישט געשעפטן) והשחקנית היפה **אני**
בלה, כעוזרת המדברת יידיש מרוחית,
מהמים עור כנגדו. עב דתו של **אכרהם**
ניניו (כבמאי) הסתכמה בכיוון התנועה על
יבמה כדי שאחד לא יתנגש בשני.

★ **אין אהבות שמחות** (בהפ'
קת בימות) **יוסי כנאי** מצטיין בהגשת
פיזמונים, לא בזכות קולו כומר, אלא במד'
יוחד בשל מדה בלתי מבטלת של כישי
רון, חוש הומור, פרשנות והגשה של חר'
מר מעולה כשאנסוניו של **ג'ורג'**
בראסנס, שתורגמו היטב לעברית, ומ'
החיים שיעור במדרגה ראשונה לכל פיזמר'
נאי ישראל. העיצוב הבימתי אסתטי. קיט'
עי הקישור חביבים והתימורת נאמנה.

★ **קירקס טוקיו** (באמרגנות אורי
— ברמן) **מאלף אריות** צעיר, היודע
היטב את מלאכתו, וקטע **טרפו** מעולה
במרימים, מהחיים את שיאה של תוכנית כי'
נוגית בקירקס איטלקי זה, הנושא לשוא'
את שם כירת יפאן בשל מיספר קטעים
בינוניים, מארץ השמש העולה, ששולבו
ללא כל צורך, בשעה שבקושי היו מתאימים
למועדון-לילה.

מחבר אנונימי מן המאה ה-15, שרקח ואפה
ד"ר **אריה זקס**, איש האוניברסיטה העב'
רית בירושלים, שחיוק את להקת השחק'
נים החובבים שלו במיספר מיקצוענים, ור'
אה זה פלא: רצח אנסאמבל מגיבש הראוי
לפרס, העושה את מלאכתו שלא על מנת
לקבל פרס. התפאורה, התלבושות, התאורה,
הניהול המוזיקאלי, הדרת הסניף, וכמובן,
ז'אק כהן, **ליאור יוני** **עליזה ריוו**,
מצדיקים נסעה מיוחדת לירושלים, של כל
חובב התיאטרון בארץ.

צער קיצר מסקין חלק מן השירים (מאלה
שלא השמיט לחלוטין), לא התייחס אליהם
כאל גרעין היצירה, וכנודת-מוצא לתפיסת
הבימוי כולה, ולא הצליח למצוא פיתרונות
בימתיים (אפילו טכניים) יסודיים להצגת
פולחן המסורף של הסרגנט.

בשל הדרכת השחקנים הבלתי קולעת,
במיוחד של **אילן תורן** בתפקיד המרכזי,
לא משכנעת שלחותו המזודה-המסורפת
של הסמל. לא מובן מדוע חיילו הלכים
עימו לאורך כל הדרך. מערכת היחסים בין
נס לבין עצמם אינה ברורה די צורכה.
האווירה של עיר חסומת-שמים אינה מור'
גשת ושביתת הכורים כאילו איננה קיימת.

שיא המחזה: מחולו של הסרגנט בכיכר
העיר, בה הוא מטיף לפני התושבים, מת'
בבז ואינו נגיע לכל שיא. התפאורה של
ארתור גולדרייך אינה עוזרת (החילור'
פיט בין תמונה לתמונה על-ידי השחקנים
עצמם מעוררי רחמים), התלבושות והתאר'
רה מפריעים יבלתי הולמים. דמוא חיה של
רפסודאי עירום המצטרף אל מסגרייב, וב'
ארתה מידה נוטש אותי, מגלם **איצקו**
הומימוב, במידה רבה של חיוניות מלאת
הומור. **עדה לייאן** כאנני, המלצרית
העלובה, המוכנה לשכב עם כל חייל, אמו
של תינוקו המת של החייל שנרצח, היא
שחקנית בעלת קול ואישיות בימתית משכי'
נעת.

★ **ארתור אלמוג**, **יוני קריים** ו**אדכס**
אנסקי, כשלושת פיקודיו של הסרגנט
היו צוות מאומן, שלא נהנה מהדרכה נכר'
נה של הבמאי. תפקיד הכומר במחזה זה
רב-חשיבות, אך **דוד זינדר** אינו מצליח
להתמודד עימו, ויוצר דמות חיוורת למד'.
ראשיהעיר של **שמזואל וולף** פחות מדי
ערמומי. מבין הכורים בולטים **מיכאל**
כפיר בשל גובהו, קולו והריש הגרונתי
שלו, ו**יוסף שילוח** המצליח לדלות מכמה
שורות, דמות מלאת להט של כורה שהשי'
ביתה והופעת הגייסים לא הותירו אותו
אדיש.

בטיכמו של דבר זוהי הצגה מעוררת
מחשבה, המחזירה את **בימת השחקנים**
אל הפרטור בו היא חייבת לטקון.